

Въ окръжитѣ: Бургаский, Варненский, Кюстендилский, Пловдивский, Севлиево, Ст.-Загорский, Трънскій, Търновскій и Шуменскій, уголъмяването на Българитѣ и Православнитѣ, прѣзъ петтъ години е било еднакво; въ Вратчанскій, Свищовскій, Разградскій, Русенскій, Пльвенскій, Хасковскій и Видинскій, Българитѣ сѣ нарастнали въ повече отъ послѣдователнитѣ на Православната вѣра и, обратно, въ окръжитѣ: Ловченскій, Ломскій, Силистренскій, Сливенскій, Софійскій и Т.-Пазарджикскій. Въ Вратчанскій и Свищовскій окръжи броя на българското население се е увеличилъ въ повече отъ оня на Православнитѣ, вслѣдствие бързото нарастване на неправославнитѣ Българи — Католицитѣ, а въ останалитѣ петъ окръга — отъ намаляването на Православнитѣ отъ разнитѣ други народности, като: Гърци, Власи, Русси, и пр. По голѣмото же годишно нарастване на Православнитѣ отъ Българитѣ, въ послѣдната категория окръжи, се обяснява съ по бързото уголъмяване на Православнитѣ отъ другитѣ народности.

Нарастванe на Турцитѣ въ Княжеството е имало само въ три окръга: Софійскій (6.57%), Т.-Пазарджикскій (0.83%) и Свищовскій (0.10), и то въ първитѣ два е било по голѣмо отъ това на Мохамеданитѣ, а въ третий — по-малко. Въ Софійскій окръгъ така бързото уголъмяване на Турцитѣ ще да е, вѣроятно, отъ намалението на Циганитѣ и отъ врѣменното прѣживяване на нѣкои Турци въ Столицата. Въ другитѣ два окръга (Т.-Пазар. и Свищовскій), гдѣто намаленне на Циганитѣ не е имало, а и прирѣждане на Турци въ тѣхъ извънъ Княжеството никакъ, което даже не може и да се допусне при така голѣмото изселване на тѣзи помѣнатитѣ отъ България, отъ Русско-Турската война насамъ, нарастването на турското население въ помѣнатитѣ окръжи, не може да се обясни съ друго, освѣнъ, че изселването на Турцитѣ отъ тѣхъ е било доста незначително, както това се вижда и въ нѣкои отъ докладитѣ на окръжнитѣ Управители на сѣщитѣ окръжи. Освѣнъ въ въпроситѣ три окръга, въ които е имало нарастване на послѣдователитѣ на Мохамеданската вѣра, въ всичкитѣ други броя на Турцитѣ се е намалилъ, но така, че въ источнитѣ окръжи на Сѣверна България, гдѣто тѣ сѣ прѣобладающъ элементъ, намаляването имъ е по-малко, а въ западнитѣ и въ тѣзи на Югъ отъ Балканъ, — по-голѣмо. Съ други думи, въ тия окръжи, въ които турското население съставлява меншенство и е прѣснато измѣжду българското, въ тѣхъ срѣдното годишно намаляване е било въ два, три, а въ нѣкои и четири пѣти по-голѣмо отъ намаляването въ ония окръжи, гдѣто тѣ съставляватъ болшинство. По слабо намаляване на Турцитѣ отъ Мохамеданитѣ се забѣлъзва въ окръжитѣ Варненскій и Пловдивскій, което е тоже вслѣдствие отъ намаляването броя на Циганитѣ въ сѣщитѣ окръжи. Най-голѣмо намаляване на Турцитѣ е имало въ Вратчанскій (8.69%) и Ловченскій (8.28)% окръжи, на което, освѣнъ изселването, трѣбва да е способствувало още, за да достигне такъвъ голѣмъ процентъ, отчасти и допусната нѣкаква погрѣшка при прѣброването въ 1888 год., като въ нѣкои села Българо-Мохамеданитѣ сѣ били минати за Мохамедани, тѣй като и въ тѣзи два окръга, както въ околнитѣ Рупчоска и Пещерска, жителитѣ на повечето мохамедански села, особенно находящитѣ се въ балканскитѣ мѣста, сѣ по народностъ Българи (Момаци).

Нарастването на Гръцкото население въ Княжеството, въ сравнение съ това въ другитѣ народности, е най-слабо — 0.06%. Въ Южна Бъл-